

ради тамошни-тъ жреци и поради тайна-та имъ мъдрость. Стара-та философия и стара-та наука сѣ оште се пазила между по-горни-тъ съсловия въ Александрия. Въ стария музей, който билъ принесенъ следъ Юлия Цезара въ великолѣпния храмъ на Сераписа, се вардили различни рѣкописи и сѣкакви научни инструменти, и отъ туй огромно богатство ползовали се по-послѣ наслѣдници-тъ на Евклида, Хипарха и Ератостена. Най-послѣ и само-то Християнство пу-снало вече дълбокъ коренъ въ Александрия и Еги-петъ. Александрийския епископъ по важность-та на свое-то влияние въ църковни-тъ работи, билъ въ IV вѣкъ равенъ съ Римския и Цариградския и мѣчилъ се да добие първенство-то надъ сички-тъ християнски църкви. Александрия била центъръ на най-живи-тъ богословски препирни; тамъ поникнала и важна-та християнска ересь, която е позната въ история-та подъ име *ариянство*. Атанасий, епископъ Александрийски, билъ най-голѣмъ противникъ на тази ересь и на нейния основателъ — Ария. Освенъ това пу-стинничество-то и калугерство-то прѣви пѣтъ се пѣ-авили въ Египетъ, и въ IV вѣкъ сичка севѣрна Африка била напълнена съ келии на пуштинаци и съ мѣнастири, въ които имало безчетъ калугери. Изъ сичко горѣ-казано може да се извади такова заключе-ние, че въ Александрия непременно трѣбувало да стане най-силно сблъскване между най-рѣвности-тъ християни отъ една страна и упорити-тъ бранители на старовѣрство-то отъ друга страна. Александрий-ския епископъ Теофилъ, като добилъ дозволение да